VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJIETIES!

ĻENIŅA KAROGS

SESTDIEN, 1986. GADA 15. FEBRUĀRI Nr. 19 (5403)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada aprīļa. Maksā 3 kap.

APBALVOJUMU PASNIEGŠANA

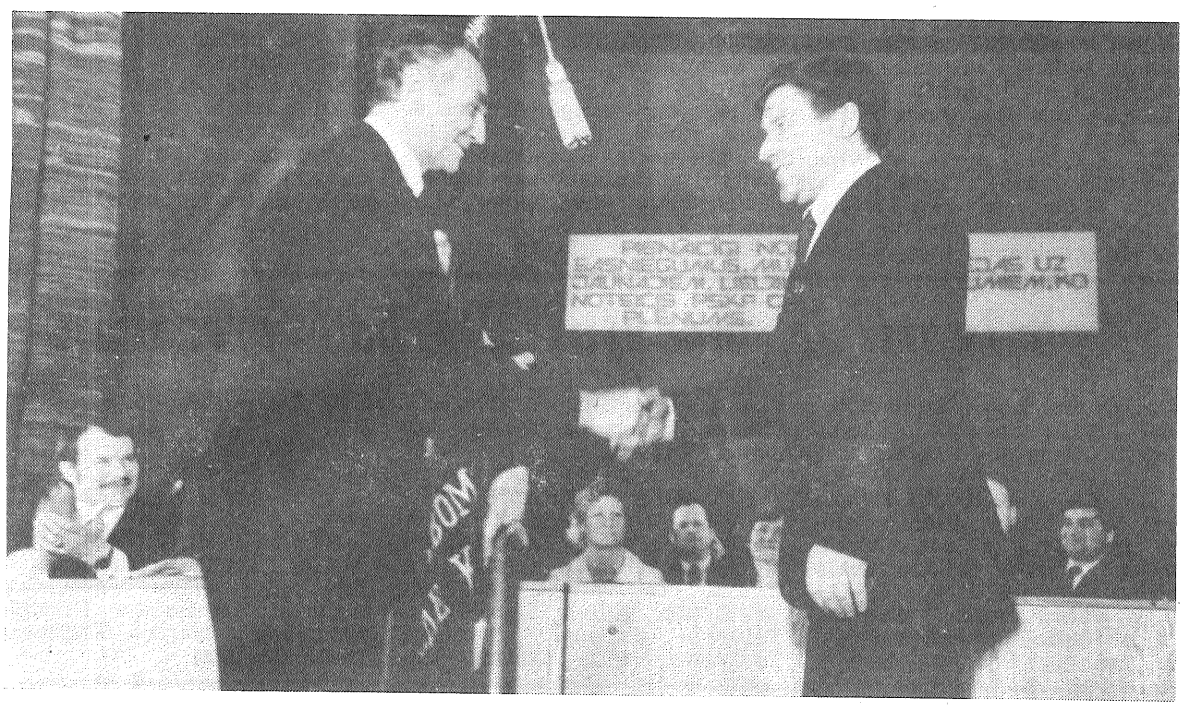

ATTĒLĀ: Latvijas PSR Ministru Padomes priekšsēdētājs J. Rubenis pasniedz PSKP CK, PSRS Ministru Padomes, VACP un VĻKJS CK ceļojošo Sarkano karogu partijas rajona komitejas pirmajam sekretāram V. Solovjovam.

J. SILICKA foto

13. februārī rajona kultūras namā notika partijas un saimnieciskā aktīva svinīga sanāksme. Piedalījās Latvijas Komunistiskās partijas rajona komitejas locekļi un locekļu kandidāti, revīzijas komisijas locekļi, rajona uzņēmumu, saimniecību, iestāžu un organizāciju vadītāji, partijas un komjaunatnes pirmorganizāciju sekretāri, arodkomiteju priekšsēdētāji, vietējo padomju izpildkomiteju priekšsēdētāji, atbildīgi partijas un padomju darbinieki.

Sanāksmi atklāja un vadīja rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs J. Blaževičs.

Sanāksmes darbā piedalījās Latvijas PSR Ministru Padomes priekšsēdētājs J. Rubenis. Viņš pasniedza rajonam PSKP CK, PSRS Ministru Padomes, VACP un VĻKJS CK ceļojošo Sarkano karogu par uzvaru Vissavienības sociālistiskajā sacensībā par PSRS ekonomiskās un sociālās attīstības 1985. gada valsts plāna un vienpadsmitās piecgades uzdevumu sekmīgu izpildīšanu un sekmīgu darbu, sagaidot PSKP XXVII kongresu.

Ar apsveikuma vārdiem klātesošos uzrunāja partijas rajona komitejas pirmais sekretārs V. Solovjovs. Sanāksmē runāja arī M. Gorkija kolhoza priekšsēdētāja J. Stikāne, Ļeņina kolhoza partijas organizācijas sekretāre V. Maksimova, Līvānu stikla fabrikas stikla pūtējs J. Vaivods, Latvijas ĻKJS rajona komitejas otrā sekretāre V. Jakimova un Stabulnieku ciema Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāja M. Litauniece.

Tajā pašā dienā notika ar Darba Sarkanā Karoga ordeni apbalvotā kolhoza «Krasnij Oktjabrj» kolhoznieku sapulce, kurā Latvijas PSR Ministru Padomes priekšsēdētājs J. Rubenis kolhoza kolektīvam pasniedza PSKP CK, PSRS Ministru Padomes, VACP un VĻKJS CK ceļojošo Sarkano karogu, ar kuru tas apbalvots par uzvaru Vissavienības sociālistiskajā sacensībā 1985. gadā un par panākumiem, sagaidot PSKP XXVII kongresu.

Šodien — komunistiskā sestdienas talka

Par godu kongresam

Pavisam neliels laika posms mūs šķir no PSKP XXVII kongresa, kuram būs milzīga politiska nozīme.

Rajona darbaļaudis šodien dzīvo pirmskongresa darba ritmā, demonstrē savu apņēmību, enerģiju un entuziasmu ikkatrā solī.

Piemēram, janvārī rajona kolhozu un sovhozu lopkopji pārdevuši valstij par 510 tonnām piena vairāk nekā šajā pašā laika posmā pagājušajā gadā. Pieaugums ir 15 procenti. Arī gaļas pārdots par 110 tonnām vairāk (par 7 procentiem pārsniegts pērnā gada līmenis).

Gada sākumā augstu darba tempu uzņēmuši rajona rūpniecības uzņēmumi. Rūpniecības produkcijas ražošanas plāns janvārī izpildīts par 103,5 procentiem. Pilnībā izpildīts produkcijas realizācijas plāns, ieskaitot piegādes.

Mērķtiecīgi tiek īstenoti pasākumi, lai ekonomiku pārkārtotu uz intensīvas attīstības ceļa, lai paaugstinātu tautas saimniecības pārvaldes efektivitāti, lai ieviestu darba organizācijas un samaksas progresīvās formas. Uzskatu, ka rajona tautas saimniecības galveno nozaru strauju attīstību daudzējādā ziņā sekmē fakts, ka šī gada sociālistisko saistību izpildē iesaistīts apmēram simts dažādu brigāžu, fermu, ražošanas iecirkņu un cehu kolektīvu, kuri strādā pēc vienotā darbuzdevuma metodes. Šīs progresīvās darba organizācijas formas atdeve jo sevišķi augsta ir ražošanas izšķirošajos iecirkņos.

Ieinteresētība par galarezultātu, novatoriska pieeja, augsts ražošanas un darba disciplīnas līmenis — lūk, kas šodien raksturo katra strādnieka, kolhoznieka, inženiera, skolotāja attieksmi pret darbu.

Komunistiskās sestdienas talkas priekšvakarā daudzos darba kolektīvos notika mītiņi un svinīgas sapulces. Ražošanas pirmrindnieki un komunistiskā darba trieciennieki aicināja talkas dienā strādāt maksimāli ražīgi un kvalitatīvi. Strādāt triecientempā apņēmās Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas, Līvānu stikla fabrikas, Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta un citi kolektīvi. Darbaļaudis to uzskata par savu pienākumu — savu biedru, valsts, partijas, tautas un nākamības priekšā.

Organizatoriskā un vadošā loma sestdienas talkā jāuzņemas partijas pirmorganizācijām. «Sarkanās sestdienas» norisē lietderīgi jāizmanto iepriekšējo gadu vērtīgā pieredze, jādara viss nepieciešamais, lai neatgadītos ne mazākā organizatoriska rakstura kļūme. Katram sestdienas talkas dalībniekam jānodrošina izpildāmo darbu apjoms, izejvielas, materiāli, sagataves, instrumenti, transports. No tā ir ļoti daudz kas atkarīgs.

Cilvēki ir pilni apņēmības strādāt spraigi. Partijas pirmorganizāciju, sestdienas talkas štābu uzdevums ir nodrošināt šīm iecerēm reālu pamatojumu.

Iepriekšējā sestdienas talkā nopelnītie līdzekļi (26 580 rubļi) tika pārskaitīti XI piecgades fondā. Kā liecina aprēķini, šogad šī summa būs ievērojami prāvāka.

Darba sparu mums vairo arī tas, ka Preiļu rajons par panākumiem 1985. gada un vienpadsmitās piecgades uzdevumu izpildē apbalvots ar PSKP CK, PSRS Ministru Padomes, VACP un VĻKJS CK ceļojošo Sarkano karogu. Sasniegtais ir ne tikai jānostiprina, bet arī jāpārsniedz.

P. ROMANOVS,
Latvijas KP rajona komitejas otrais sekretārs, komunistiskās sestdienas talkas rajona štāba priekšnieks

Par teicamu darbu — augsta atzinība

11. februārī Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta sarkanais stūrītis bija pārpildīts. Uz svinīgu sanāksmi pulcējās kombināta strādnieki un inženiertehniskie darbinieki.

Par teicamu darbu iegūta augsta atzinība — PSRS Lauku celtniecības ministrijas, celtniecības un būvmateriālu ražotāju arodbiedrības Centrālās komitejas Sarkanais karogs. Apbalvojumu pasniedza Latvijas PSR Valsts agrorūpnieciskās komitejas priekšsēdētāja vietnieks Ojārs Kārkliņš.

Ar sociālistiskās sacensības rezultātiem vienpadsmitajā piecgadē un uzdevumiem, kas kombināta kolektīvam izvirzīti divpadsmitajā piecgadē, svinīgās sanāksmes dalībniekus iepazīstināja kombināta direktors Verners Veide.

Būvmateriālu ražotājus uzrunāja starpkolhozu celtniecības organizāciju republikāniskās apvienības rūpniecības uzņēmumu pārvaldes priekšniece Janīna Brūvere. Ar lielo darba uzvaru kombināta ļaudis sveica partijas rajona komitejas rūpniecības un transporta nodaļas vadītājs Roberts Vaivods.

Svinīgajā sanāksmē uzstājās arī kombināta ļaudis. Par savu un kolēģu darbu runāja kieģeļu ceha ventilācijas iekārtu atslēdznieks, kombināta veterāns Roberts Briedis, keramzīta ceha priekšnieks Pāvels Kaptjugs.

Kombināta panākumi vislielākajā mērā atkarīgi no strādnieku čakla un godīga darba. Veltes saņēma kolektīva veterāni — ekonomiste Marija Briede, krāsotāja Jevģenija Komarova, strādniece Aina Vasiļjeva, strādnieks Jānis Vingris un Roberts Briedis.

S. SKUDRA,
būvmateriālu un konstrukciju kombināta partijas pirmorganizācijas sekretāre

ATTĒLĀ: pēc apbalvojuma saņemšanas.

J. ZANDES foto

Preilieši skatās CT otro programmu

Republikas radioraidījumu, radiosakaru un televīzijas mezgls izpildījis papildus sociālistiskās saistības, kas bija pieņemtas par godu PSKP XXVII kongresam. Mūsu radioreleju stacijā samontēts un nodots ekspluatācijā jauns UANTR-1 tipa (unificētais automātiskais neapkalpojamais televīzijas retranslators) televīzijas raidītājs. Šodien, komunistiskās sestdienas talkas rītā, sākām raidīt Centrālās televīzijas otro programmu.

Jaunais raidītājs darbojas otrā kanāla diapazonā. Diemžēl izejas jauda ir maza — tikai viens vats, tāpēc CT otro programmu pagaidām var redzēt tikai Preiļu pilsētas iedzīvotāji. Un ne vairāk. Piebildīšu, ka raidītājs «Ekrāns», ar kuru translējam CT pirmo programmu, ir ar piecas reizes lielāku jaudu — 5 vati.

Mums bieži vien zvana un sūdzas, ka televizori slikti rādot. Par šo jautājumu jau pietiekami daudz rakstīts rajona laikrakstā (1985. gada 21. decembrī, 1986. gada 4. janvārī), tomēr, izrādās, vēl ne visi zina, kur īsti meklējama vaina, tāpēc jāpaskaidro vēlreiz.

TV raidījumu uztveršanas kvalitātes pasliktināšanās iemesls vispirms jāmeklē uz vietas — jāpārbauda, kādā stāvoklī ir individuālās un kolektīvās lietošanas antenas, pastiprinātāji, paši televizori. Tas attiecas arī uz CT otrās programmas uztveršanu. Tā būs kvalitatīva tikai tad, ja būs pareizi uzstādīta āra antena, kas paredzēta otrā kanāla signālu uztveršanai. Īpaši to gribu atgādināt tiem Preiļu iedzīvotājiem, kuri dzīvo individuālā sektora mājās. Lai attēls jūsu tālrāžu ekrānos būtu kvalitatīvs, obligāti nepieciešama antena otrā kanāla signālu uztveršanai.

Tie, kas dzīvo dzīvokļu saimniecības pārvaldes mājās, uz kurām ir kolektīvās lietošanas antenas, ja tās pareizi noregulētas, var kvalitatīvi uztvert CT otro programmu. Ja ir pretenzijas, ar tām jāgriežas apvienības «Elektrons» darbnīcās, kas nodrošina pārraižu uztveršanas tehnisko pusi.

B. KALNIŅŠ,
Preiļu radioreleju stacijas priekšnieks

Komunists un sabiedriskā organizācija

Iejūtīgs, darbīgs

Padomju saimniecības «Rudzāti» agronoms meliorators Jāzeps Pastars šajā darbā ar labiem panākumiem strādā kopš 1975. gada. Piemēram, pērn viņš pilnībā paveica nepieciešamo meliorācijas darbu apjomu. J. Pastaram ir bagātīga pieredze ražošanā: ilgus gadus viņš ir bijis šīs saimniecības agronoms. Taču šodien gribam viņu uzteikt ne vien par panākumiem tiešajā darbā, bet arī par aktīvu iekļaušanos sabiedriskajā dzīvē.

Kopš kļuvis par PSKP biedru (viņa partijas biedra stāžs sasniedzis 24 gadus), Jāzeps Pastars nodevies sabiedriskajam darbam ar patiesi partejisku entuziasmu. Gadu gaitā šis entuziasms un enerģija nav mazinājušies. Vairākus pēdējos gadus Jāzeps Pastars bez pārtraukuma vadījis saimniecības arodbiedrības komiteju. Pie tam — sabiedriskā kārtā. Strādājis ar lielu pienākuma un atbildības izjūtu.

— Mums, štata darbiniekiem, kam par padarīto pienākas alga, reizumis kļūst neērti par savu neizveicību. Viņš arodkomitejas priekšsēdētāja pienākumus veic sabiedriskā kārtā, bet tik ļoti cenšas iedziļināties katrā lietā, pūlas atrast pieeju katram sava kolektiva loceklim, pārdzīvo katru, kā liktos, sīkumu, — par Jāzepu Pastaru izsakās lauksaimniecības darbinieku arodbiedrības rajona komitejas instruktore revizore Tekla Volonte.

Katrs zina, cik pacietības, dzīves pieredzes un principialitātes, gādājot par strādnieku un kalpotāju interesēm, risinot dažādus strīdīgus jautājumus, nepieciešams arodkomitejas priekšsēdētāja darbā. Būdams pēc dabas vienkāršs un iejūtīgs sarunās, viņš prasmīgi tiek galā ar saviem sabiedriskajiem pienākumiem.

Arodkomiteja gan materiāli, gan organizatoriski palīdz risināt saimniecības kultūras dzīves jautājumus, organizē ekskursijas čaklākajiem darba darītājiem. Jāzeps Pastars pats pirmais uzrakstīja iesniegumu uzņemt viņu sovhozā tikko nodibinātajā brīvprātīgajā atturības veicināšanas biedrībā (tagad viņš to arī vada). Viņš aktīvi piedalās arī sociālistiskās sacensības rezultātu apkopošanā.

Jāzepa Pastara veiktais lielais sabiedriskais darbs ir izpelnījies augstu novērtējumu: viņa portrets ievietots rajona Goda plāksnē.

V. BERNANS,

Rudzātu padomju saimniecības partijas pirmorganizācijas sekretārs

Pārskati un vēlēšanas kolhozos

Saimniecības autoritāte palielinās

Raiņa kolhoza ļaudis aizvadītās nedēļas nogalē pulcējās uz gadskārtējo pārskata un vēlēšanu sapulci. Viņi vērtēja savu un valdes darbu 1985. gadā un vienpadsmitajā piecgadē.

Izmantojot valsts palīdzību, saimniecība spērusi drošāku soli uz ekonomikas nostiprināšanu, pērnajā gadā sekmīgi tikusi galā ar uzdevumiem, ne tikai lopkopība, bet arī laukkopība (izņemot linus) ir rentabla. Kopējā rentabilitāte — 26,7 procenti (iepriekšējā gadā bija 25,8 procenti).

Sapulcē bija patīkami vērot, ka kolhoza ļaudis tomēr noskaņoti paškritiski, nesamierinās ar trūkumiem, paviršību, kūtrumu un citām kaitēm, kuru dēļ daudzas labas ieceres palikušas nerealizētas.

Pilnvarotie ar lielu uzmanību klausījās, ko par saimniecības darbu stāstīja priekšsēdētājs Rolands Kavinskis, revīzijas komisijas priekšsēdētājs Jānis Ročāns un citi runātāji. Vairākas reizes, kad tika pieminēti pasākumi cīņā par kārtības ieviešanu, pret dīkdienību, pret alkoholismu, zāli pāršalca skaļi piekrišanas aplausi.

Kolhoza autoritāte aug. Par to liecina fakts, ka pārskata periodā par tā biedriem kļuvuši 27 jaunatnācēji. Par saimniecības nostiprināšanos liecina jauncelt-nes, kas piecgades gados parādījušās ciemata — dzīvojamās mājas. Par to liecina arī plaši izvērstais saimniecisko ēku remonts un celtniecība. Kopīgiem spēkiem ļaudis panākuši, ka aizvadītajā gadā un vienpadsmitajā piecgadē iets uz priekšu.

Labākā slaucēja Anna Kižlo no vienas govs ieguvusi vidēji 4 567 kilogramus piena. Arī visa Raudavkas ferma, kurā viņa strādā, pirmo reizi savā vēsturē sasniegusi gandrīz četru ar pusi tūkstošu kilogramu lielu izslaukumu. Kāpinājums — 478 kilogrami. Ja tā strādātu citas fermas...

Piemēram, Garkalnes novietne piena izslaukumos atpaliek gandrīz par pusotra tūkstoša kilogramu. Sapulcē pareizi tika uzsvērts, ka tie, kas strādā pa roku galam, rada parādus, kuri jāsedz labākajiem.

Atpalicēji ir arī starp lopu nobarotājiem, tāpēc gan liellopu, gan cūku dzīvsvara pieaugumi diennaktī ir vieni no zemākajiem rajonā. Atpalicēji ir arī starp mehanizatoriem, tāpēc daži izstrādā tikai divus, trīs simtus etalonhektārus. No vienas puses — saimniecībā nav mazums cilvēku, kuriem godam nopelnīta atpūta, kuri aizgājuši pensijā, tomēr strādā, nežēlojot spēkus. No otras puses — vairāki darba spējīgie kolhoznieki nav izpildījuši noteikto cilvēkdienu minimumu.

Kas darāms, lai visi saimniecības ļaudis būtu ieinteresēti apzinīgi strādāt? Pirmais nosacījums — vēl stingrākas disciplīnas ieviešana. Otrs — jāpaver plašs ceļš kolektīvajam darba uzņēmumam un kolektīvai atbildībai par galarezultātu. Līdz šim lopu novietņu vai citi darba kolektīvi ir bijuši tikai formālas cilvēku kopas, kuru locekļiem maz intereses par kopīgo rezultātu. Ja tiks izveidoti stipri vienota darbuzdevuma kolektīvi, neviens necietīs sev līdzās neizdarīgu, kūtru cilvēku. Tāda doma izskanēja kolhoznieku pilnvaroto sapulcē.

Pieņemts lēmums arī citu svarīgu lauksaimnieciskās ražošanas attīstīšanas uzdevumu īstenošanai.

Kolhoznieku svētkus ar priekšnesumiem kupināja pašdarbnieki. Viņi pēdējā laikā sāk rādīt lielāku aktivitāti. Tas vēlreiz apliecina, ka Raiņa kolhozā netrūkst rezervju un arī labas gribas, lai ieceres censtos piepildīt.

Par saimniecības vadītāju kolhoznieku pilnvarotie atkārtoti ievēlēja Rolandu Kavinski.

A. RANCĀNS

Apbalvoti ar medaļu „Darba veterāns"

Ar medaļu «Darba veterāns» Preiļu rajonā apbalvoti:

KOLHOZA «SARKANĀ AUSMA» kolhoznieki Aloizs **Anspoks**, Antons **Anspoks**, Pēteris **Anspoks**, Juris **Anspoks**, Natālija **Anspoka**, Konstantina **Bogotā**, Francis **Bogotais**, Marija **Briņķe**, Veronika **Dimante**, Eleonora **Dolģe**, Olga **Zepa**, Genovefa **Krivonika**, Monika **Leikuce**, Roberts **Luriņš**, Jeronims **Mežinskis**, Anna **Mozuļčika**, Konstantins **Muižnieks**, Antons **Pastars**, Genovefa **Pastare**, Tekla **Pūdže**, Leonards **Punculis**, Pēteris **Rožāns**, Pēteris **Ručevskis**, Jāzeps **Skutelis**, Genovefa **Teiļāne**;

KIROVA KOLHOZA kolhoznieki Velta **Asare**, Izidors **Balodis**, Broņislava **Balode**, Tekla **Balckare**, Emīlija **Grigale**, Tekla **Grigale**, Varvara **Komļeva**, Pēteris **Laizāns**, Joanna **Laizāne**, Karina **Nagle**, Broņislava **Pudule**, Leontina **Pudule**, Leonija **Pudule**, Anna **Sērmais**, Genovefa **Stikāne**, Veneranda **Trokša**, Antoņina **Ugaine**;

KOLHOZA «KRASNIJ OKTJABRJ» kolhoznieki Feklenija **Daņilova**, Antoņina **Maslobojeva**, Jefims **Mihailovs**, Anastasija **Orlova**, Anna **Pastare**, Jānis **Raudziļovičs**, Pjotrs **Stabulnieks**, Pelageja **Seņkova**, Jevdokija **Trofimova**, Marta **Utināne**, Monika **Šestakovska**, Agripina **Jakuševa**;

SUVOROVA KOLHOZA kolhoznieki Genovefa **Vjakse**, Marija **Zabalujeva**, Maļguženta **Zagorska**, Leonards **Šmuksts**;

PREIĻU TRIKOTĀŽAS FABRIKAS vecākā meistare Ūļjana **Zeļča**, kontrolieres Broņislava **Kokorīte**, Anastasija **Nikuļina**, strādnieces Marfa **Trofimova**, Taisija **Čarnaja**.

Piecgades pirmrindnieki

Gan pieredze, gan jaunība

Kad ņemam rokā visparastākos Līvānu stikla fabrikā ražotos saimniecības traukus, teiksim, kādu burku ar apetitīgu mājās gatavotu ķiršu kompotu, visbiežāk gan domājam par saturu nevis par cilvēkiem, kas saražojuši šos traukus. Tomēr der ar viņiem iepazīties.

Stāsta Līvānu stikla fabrikas pirmā ceha priekšnieks Vitālijs Stikāns:

— Mūsu cehā strādā visdažādākā gadagājuma cilvēki — gan pieredzes bagāti, gan tādi, kuriem fabrikā aizvadītie gadi uz vienas rokas pirkstiem saskaitāmi. Tomēr tas nenozīmē, ka būtu kāda atšķirība attieksmē pret darbu vai arī strādāšana mazāk veiktos.

Pirms gadiem četriem cehā savas gaitas uzsāka Viktors Demidovs. Tagad jaunais mašīnists ir vērā ņemams konkurents pārējiem kolēģiem. Maiņas normas jaunietis aizvien izpilda. Bieži ir tā, ka darba uzskaites lapās viņa veikumam pretī ierakstīts skaitlis — 115 procenti.

Labākais gada jaunais mašīnists fabrikā — tādu vērtējumu Viktors Demidovs ir saņēmis pagājušajā gadā. Jāteic, ka viņš ir viens no veiksmīgākajiem arī republikas mērogā. Pie tam — labs sportists.

Turpat pirmajā cehā pienākumus veic mašīnists Vladimirs

Korsakovs. Salīdzinājumā ar Viktoru šim strādniekam visvairāk piedien apzīmējums — pieredzes bagāts. Mašīna, ar kuru strādā V. Korsakovs, ir veca — gan morāli, gan fiziski jau savu laiku nokalpojusi. Protams, ka to apkalpot nav nemaz tik vienkārši. Tomēr meistars tiek galā, jo ir lielisks sava aroda pratējs, teicami pārzina visus mašīnas niķus un stiķus.

Vairākus mēnešus pagājušajā gadā V. Korsakovs bija labākais mašīnists fabrikā. Ikdienas normu viņš regulāri izpilda 100 līdz 104 procentu apmērā. Arī darba vieta pieredzējušajam trauku ražotājam vienmēr ir kārtībā, tīra un sakopta.

Līdz ar visu lielo aizņemtību Vladimiram Korsakovam atliek brīvi brīži arī sabiedriskajam darbam. Viņš ir ceha komitejas loceklis, arī brigādes padomes loceklis. Skaidrs, ka šie pienākumi nav tikai vārda pēc — tie prasa iedziļināšanos biedros, viņu ikdienas raizēs, rūpēs un problēmās.

Ceha priekšnieks Vitālijs Stikāns vēl piebilst, ka Vladimiram Korsakovam droši var uzticēt jauniņos. Darbaudzinātāja pieredze stiepjas daudzu gadu garumā, amata zinībās ievadīts ne viens vien jaunietis.

L. BIRZNIECE

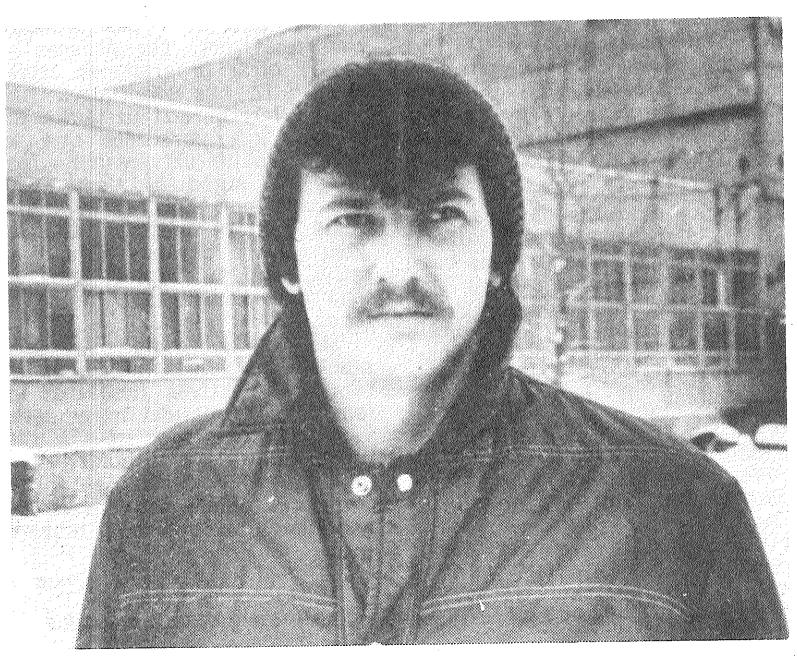

ATTĒLOS: Vladimirs Korsakovs (augšējais attēls) un Viktors Demidovs.

J. SILICKA foto

Vai ūdeni nesīsim sietā?

ŪDENS... JĀ, KAS TUR SEVIŠĶS: PAGRIEZ KRĀNU, UN SĀK PILĒT, TECĒT, PAT AUMAĻĀM PLŪST. LIELĀKO DAĻU, PROTAMS, IZMANTOJAM LIETDERĪGI, BET REIZUMIS NESKAITĀMI KŪBIKMETRI AIZPLŪST VELTĪGI. CILVĒKIEM, KURIEM KRĀNS VĒL IR «SVESS» UN KATRU DIENU JĀNES AR SPAINI, DOMAS PAR ŪDENS IZMANTOŠANU IR SAVĀDĀKAS.

Artēzisko aku skaits rajonā nedaudz pārsniedzis trijus simtus, un tajās izmantojam gandrīz tikpat daudz dziļurbuma sūkņu ECV-6 vai ECV-5. Vairākās vietās grunstūdens līmenis atļauj izmantot arī centrbēdzes sūkņus, taču priekšroka tiek dota pirmajiem. Rajona nodrošināšanā ar ECV markas sūkņiem rodas grūtības. Kāpēc? Atbildēt vienā teikumā nevarēsim, tomēr skaidrs ir tas, ka nereti paši sev radām problēmas.

Lūk, konkrēts gadījums! Decembra beigās «Lauktehnikas» rajona apvienības līniju montāžas iecirknis saņēma Raiņa kolhoza pieteikumu nomainīt dziļurbuma sūkni Aizkalnes ciematā. Remontbrigāde konstatēja, ka esošais dziļsūknis ūdeni nepieciešamajā augstumā paceļ.

«Taču ūdens nepietiek,» teica saimniecības ļaudis. «Uzstādiet jaudīgāku sūkni!».

Tiesa, ūdens patēriņš šajā ciemata rajonā ir intensīvs, varbūt pat pārāk liels vienai artēziskajai akai. Tomēr gribas ieskatīties ūdens apgādes problēmas otrā pusē. Tikai pirms neplina gada šeit ielikts gluži jauns sūknis. Tātad, tam vēl nav pagājis pat garantijas laiks.

Kur slēpjas vaina?

Tā nebija tālu jāmeklē. Sadales jeb cauruļu sistēmā ūdens noplūda vienpadsmit vietās. Tas veltī aiztek zemē, sūknis gandrīz nepārtraukti darbojas. Ūdens plūst: kurš tuvāk tornim, tam tiek, bet, kas dzīvo tālāk, tam... Tas, lai domā, kā pašu mazumiņu labāk likt lietā.

Kolhoza attiecīgo dienestu vadītājus par to, ka nav jānomaina sūknis, spējām pārliecināt tikai, piesaistot talkā valsts tehniskās uzraudzības inspekcijas darbiniekus. Tad beidzot saprata, ka jānovērš vien ūdens noplūde sistēmā. Lielas gudrības nevajadzēja, tikai nedaudz pastrādāt.

Žēl gan, ka sistēmas sakārtošanu kolhozs nevar ieslēgt līgumdarbos! Tad varētu tikai skaitīt stundas no pieteikuma iesniegšanas momenta un gaidīt savu vēlmju izpildi. Lai «Lauktehnikas» rajona apvienība remontē, kolhozs norēķināsies. Izmaksu summas vīrus neinteresē. Galvenais — lai tikai pašiem nav jādomā un jādara. (Informācija: jauna sūkņa uzstādīšana saimniecībai izmaksā vairāk nekā 600 rubļus, no kapitālā remonta saņemta — uz pusi lētāk.) Vai tikai bagātība mūs nepadara slinkus un kūtrus?

23. janvārī — atkal pieteikums uz šo pašu artēzisko aku Šoreiz «sadega» elektrodzinējs, kurš nespēja izturēt lielo slodzi. Bet — varbūt «palīdzēja» tas, kuram atgrieztais krāns tikai pilēja. Nezīlēsim, jo tas nav galvenais.

Izdarījām nomaiņu, atkal uzstādīts jauns dziļsūknis, samaksāti vairāki simti rubļu. Bet — vai jauno sūkni nesagaida priekšgājēja bēdīgais likteņis?

Analizējot šo gadījumu, nevēlējos speciāli izcelt un nopelt tikai Raiņa kolhozā vērotās neizdarības. Sādus un līdzīgus faktus līniju un montāžas iecirknim nākas konstatēt itin bieži. Dažs sarežģījumu atrisina operatīvi, citam neizdarības velkas garumā. Negribu arī pārāk formāli dalīt darbus: kuri jāveic kolhoza attiecīgajam dienestam, kuri «Lauktehnikas» darbiniekiem. Taču nereti mums izvirza prasības, kuras nespējam izpildīt. Piemēram, saimniecību interesē, lai tiktu nomainīts dziļsūknis. Bet kapitāli izremontētu nevēlas. Taču jaunus mēs saņemam vien nepilnus divus desmitus gadā.

Rajonā darbojas 314 artēziskās akas. Kā rīkoties, lai visas funkcionētu normāli?

Līniju montāžas iecirkņa un energoapkalpes ļaudis iespēju robežās palīdz un vienmēr palīdzēs nonākt pie jautājuma pozitīva risinājuma. Taču arī saimniecību galvenajiem speciālistiem rūpīgāk jāvērtē notiekošais. Tikai tā, panākot labu sadarbību, spēsim sekmīgi risināt kopējos darba jautājumus un izvairīties no nepatīkamām situācijām.

J. MIVRINIEKS,

«Lauktehnikas» rajona apvienības līniju montāžas iecirkņa vecākais darbu vadītājs

Palīdz lopkopējiem

Neofīds Kaļinovs kolhoza «Zelta vārpa» šoferu salmē strādā kopš 1953. gada. Toreiz viņš, rajona kara komisariāta norīkots, pabeidza DOSAAF autovadītāju skolu Daugavpilī un diezgan bijīgi sēdās pie GAZ-MM stūres. Pirmās amata iemaņas nostiprināja Padomju Armijas autovadītāju rindās Altaja novadā. Lietū, krusā un sniega aizputinātajos ceļos gūtais rūdījums viņam noderējis šajos pie stūres aizvadītajos gados. To jau sakrājies trīs tūkstoši.

Uz lūgumu — iezīmēt kontūras darba periodam, kurš bijis vissekmīgākais un dziļāk iespiedies atmiņā, Neofīds Kaļinovs atbild, ka vienlīdz dārgs ikviens sekmīgi aizvadīts gads. Nācies stūrēt gan mazos «gazikus», gan vidējās kravnesības GAZ-53. Pēdējo pirms pāris gadiem nodevis Jakovam Gogoļevam, bet pats pārsēdies kombinētās lopbarības pārvadāšanas automašīnā. Jau iejuties jaunajā, lopkopības fermu aprūpēšanas ritmā.

Rīta agrumā stūres vīru saimniecībā nav ko meklēt, viņš ir ceļā pie lopbarības graudu maļējiem Daugavpilī, Madonā vai Rēzeknē. Tā dienu pēc dienas saimniecības fermas saņem vienu, divas kravas kombinētās lopbarības. Mēnesī tiek pārvests līdz 200 tonnu. Piemēram, aizvadītā gada oktobrī N. Kaļinovs ar kravu nobraucis 15 045 kilometrus un izstrādājis 7 724 tonnkilometrus.

Sākusies 12. piecgade. Autokārtības sargs, tautas kontrolieris, otrās klases šoferis N. Kaļinovs uzsācis 34. darba gadu. Viņš palīdz kolhoza «Zelta vārpa» lopkopējiem sekmīgi aizvadīt ziemošanu.

A. INDĀNS

ATTĒLĀ: kolhoza «Zelta vārpa» šoferis Neofīds Kaļinovs.

J. SILICKA foto

Ē. Valters Jersikā

Kļuvis par tradīciju, ka mūsu republikas skatuves mākslas meistari viesojas lauku ciemos. Šādas tikšanās iedvesmo, iededz prieka dzirksteļi pelēkajā ikdienā, bagātina.

Kādā februāra vakarā kolhoza «Rīts» jaudīm šo prieku atnesa tik ļoti ieņēmīgais un gaidītais Latvijas PSR Nopelniem bagātais skatuves mākslinieks Ēvalds Valters. Visi — gan veci, gan jauni, gan lieli, gan mazi jūsmo par mākslinieka talantu, neizsīkstošo enerģiju un dzīves prieku, par viņa ozolam līdzīgo spēku.

Vakara sākumā kinokritiķis Ģirts Dzenītis pastāstīja par mākslas meistara dzīvi, pēc tam sekoja Rīgas kinostudijas dokumentālās filmas «Mirkļi» (šajā filmā Ēvalds Valters stāsta par sevi) un «Ragainais veins».

Tad, atskanot «Strēlnieku maršam» pūtēju orkestra izpildījumā, mundri, savā 92 gadu vecuma modībā ienāca pats mākslinieks. Ēpu aizturējuši, ciema ļaudis uzmanīgi sekoja katram viņa vārdam. Raisījās stāstījuma kamolīņš. Jautājumi, jautājumi... Tiem sekoja interesantas, izsmejošas atbildes, arī humors, dziesmas.

Paldies, ka atbraucāt caur salu, puteņiem. Gaidīsim jūs vēl!

M. VAIVODE,

Jersikas ciema tautas nama vadītāja

No redakcijas pasta

Laiks prasa izmaiņas

Mēs dzīvojam laikā, kad jālauž viss iesīkstējušais, bez vilcināšanās jāatsakās no sevi pārdzīvojušā un aktīvi jāmeklē jaunais. Bet daudzkur šobrīd vēl ir tā, ka pārkārtošanās ir tikai glīti skanošs vārdiņš nevis rīcības programma.

Par patērētāju biedrību gan to nevarētu teikt, jo secinājumus izdarījusi pati dzīve. Tomēr Aglonas ciema iedzīvotāju domas der uzklausīt. Un atkal par to pašu alkohola problēmu. Gribas taču lai arī mums būtu kaut nedaudz no tā, ko sauc par atturību.

Sakiet, lūdzu, kā lai tu cilvēks, nedzērājs vai atturībnieks būdams, ap pulksten 14.00 un īsi pirms pulksten 19.00 vari nopirkt pārtikas produktus. Rinda ir vai līdz otram veikala galam, bet šņabjdeguņiem nav nemaz tik viegli un ātri sev vajadzīgo izvēlēties no 46 un pat vairāk dzērienu veidiem. Bet tik nepieciešamā maizes kukulīša pēcpusdienās un novakarēs bieži vien trūkst...

Ciematā kā neatmināma mīkla jau nez kuro gadu stāv jocīga būve. Un cilvēki nekādi nevar uzminēt — kāpēc? Un kas tas būs — restorāns, kafejnīca, veikals? Varbūt «gadsimta celtne»? Vai tieši tur laika gaitā nevarētu atvērt dzērienu nodaļu, jo alkoholu Aglonā gan agrāk lietoja, gan tagad lieto. (Gods kam gods, bet pārdevējas veikalā tirdzniecības laiku un noteikumus ievēro precīzi.)

Varbūt veikalā ar atsevišķu ieeju varētu ierīkot bērniem un jauniešiem atpūtas stūrīti, kokteiļu, sulu vai piena bāru? Tur skanētu mūzika, citreiz notiktu arī kāds literārs sarīkojums. Daudziem skolēniem taču ilgi jāgaida autobuss, jāsalst. Laiks prasa izmaiņas, bet Aglonā dzirdīgas ausis neatrod.

Interesanti zināt, varbūt arhitekti mūsu «gadsimta celtni» iecerējuši paplašināt, lai būtu vieta, teiksim, arī sabiedriskām kāzu svinībām. Līdz šim kultūras namā itin bieži tiek izīrēts tieši šādām vajadzībām. Tad kultūras namam sestdienas un svētdienas būtu brīvas, varētu rīkot citus pasākumus, toties patērētāju biedrībai būtu savs labums.

Teiksiet, ka ir ēdnīca — sulojieties un kokteiļojieties turi! Jā, ir divu veidu sulas, skaisti izreklamētas cigaretes, nomaļus saliktās kastēs slēpjas maizītes. Bet ēdnīca paliek ēdnīca, ja esi paēdis — ej projām...

Arī ar kultūras dzīvi mūsu pusē ir tā kā ir. Jauniešiem vidusskolā krietni rīko atpūtas vakarus, bet uz kultūras namu viņi bez atļaujas nedrīkst iet. Jaunajiem ar skolu vien nepietiek, gribas arī ko citu. Ko lai izvēlas Aglonā?..

Tāda ir tā rūpe, kas mūs tik ļoti nodarbina un par kuru gribētos dzirdēt arī vadītāju domas.

Aglonieši valodas apkopoja
J. KAIMIŅŠ

AIZ TAISNĪBAS MEKLĒTĀJA MASKAS

Par morāles tēmām

NO PRIEKŠVĒSTURES.

Gaļas rūpniecības Daugavpils ražošanas apvienības izdotas pavēles Nr. 22 kopija: «1 §. Neraugoties uz visiem ielekmēšanas līdzekļiem, kas piemēroti pret desu ceha strādnieci V. Žbankovu, viņa turpina sistemātiski pārkāpt darba disciplīnu un iekšējos darba kārtības noteikumus. Piemēram, 1976. gada 4. martā viņa neievēroja «Padomju ruletes» izgatavošanas tehnoloģiju, kā rezultātā 117,5 kilogrami ruletes pārvariti, un šo produkciju nevareja realizēt — nācās nosūtīt uz rūpniecisku pārstrādi. Vainīgajai izteikts stingrais rājiens.

1975. gada 16. jūnijā V. Žbankova nozaga 1,17 kg produkcijas par summu 4,10 rbļ. Pārkāpums izskatīts biedru tiesas sēdē. V. Žbankova uz trim mēnešiem pārcelta zemāk atalgotā darbā.

1976. gada 30. decembrī apsardzes darbinieki viņu vēlreiz aizturēja: kad mēģināja iznest nozagto produkciju — 3,32 kilogramus par summu 5,52 rbļ.

1976. gada 31. decembrī viņai izteikts stingrais rājiens par darba disciplīnas un iekšējās kārtības noteikumu sistemātiskiem pārkāpumiem.

Pavēlu: pamatojoties uz minētajiem fakteem un pēc saskaņošanas ar arodbiedrības rūpnīcas komiteju (protokols Nr. 13, sastādīts 1977. gada 3. februārī) atlaist V. Žbankovu no darba pēc LPSR Darba likumu kodeksa 33. panta 3. punkta ar 1977. gada 4. februāri.»

Pēc atlaišanas no darba gaļas kombinātā V. Žbankova iekārtojās strādāt veļas mazgātavā. Tur, noticējuši viņas vārdiem, ka darba grāmatiņa pazaudēta, viņai izsniedza tīru dublikātu. Pēc mēneša viņa no darba aizgāja un devās uz Liepāju.

Uz mūsu pieprasījumu atbild gaļas rūpniecības Liepājas ražošanas apvienības vadība, kur V. Žbankova strādāja no 1977. gada marta līdz 1981. gada martam: «Darba laikā uzņēmuma kolektīvā autoritāti nav iemantojusi, radīja neveselīgu atmosfēru (ķenkas, skandāli). 1980. gada februārī par paviršu attieksmi pret dienesta pienākumiem, kā rezultātā notikusi desu izstrādājumu zādziba par 304,90 rbļ., V. Žbankova uz trim mēnešiem pārcelta zemāk atalgotā darbā.»

TĀDA bija priekšvēsture, kam sekoja likumsakarīgs turpinājums.

Iemantojusi visai nepatīkama cilvēka reputāciju, V. Žbankova steidzās aizbraukt no Liepājas. Uzzinājusi, ka Daugavpils rajona Nīcgales ciematā nodots ekspluatācijā Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta keramzīta cehs un ka ražotnei ļoti vajadzīgi ekskavatoristi, viņa traucās turp. Ceha jaunais priekšnieks Pāvels Kaptjugs (kaut arī jaunatnācēji nav uzrādījuši nepieciešamos dokumentus) pieņem par ekskavatoristu V. Žbankovas nākamo vīru Azareviču. Tūlīt pat jaunais pāris saņem labiekārtotu trīsistabu dzīvokli. 1981. gada martā V. Žbankova iekārtojas darbā par dispečeri un sāk (patiesībā — turpina, nemot vērā iepriekš izklāstītos faktus no viņas biogrāfijas) meklēt jaunus ceļus, kā «iekarot» kolektīvu. Īstenot šo ieceri, kaut arī neviļus, daudzējādā ziņā palīdzēja pats P. Kaptjugs: akla uzticēšanās un dzīvojamā platība jau deva iespējas izvērsties.

Interesanti, kā uz notikumu attīstību reaģēja pārējie ciema iedzīvotāji — keramzīta ceha strādnieki?

Kamēr par ceha priekšnieku nebija iecelts Pāvels Kaptjugs, kolektīvu raksturoja viselementārākās disciplīnas trūkums: cilvēki darbā ieradās, kad vien gribēja, varēja caurām dienām nodoties žūpošanai. Vārdu sakot, kolektīvs kā tāds nepastāvēja. Ķerties pie tā veidošanas, saliedēšanas varēja jebkurš, kam piemīta cik necik gribasspēka un enerģijas. Tā P. Kaptjugs un V. Žbankova kļuva par pretēji darbojušamies spēkiem. Abi rīkojās pēc sava ieraduma, rakstura, iemantotās pieredzes, izraudzītajiem mērķiem un, iepriekš neapzinoties to, pie kādām sekām šī divcīņa var novest. Šī opozīcija veidojās pakāpeniski, to iezīmēja notikumu attīstība un cilvēku izturēšanās.

Aktīvu darbošanos V. Žbankova sāka ar ...Pārtikas programmas realizēšanu. Šai frāzē nav ne krīpatas ironijas. Pēc vārdiskas vienošanās ar saimnieku, nenoformējot atbilstošus dokumentus, viņa pārvācās uz kādu no tuvinajām viensētām un izveidoja visai prāvu saimniecību — turēja aitas, pirmpieni, teļu. Ciema padome nespēja attiecīgi kvalificēt šo vienošanos. Lai apkoptu savu plaukstošo saimniecību, V. Žbankova reizumis, bet vēlāk jau regulāri sāka aiziet no darba. Kā viņa pati izteicās — «personiskās darīšanās». Tādu paskaidrojumu viņa uzskatīja ne tikai par pietiekamu, bet arī par valstiski pamatotu. «Es pildu partijas Pārtikas programmu.» viņa nemitīgi atgādināja, kad ceha priekšnieks centās vest pie prāta.

Jau 1981. gadā viņai izteikts rājiens par darba disciplīnas pārkāpumiem. Divus rājienus (vienu no tiem — stingro) viņa saņēma 1983. gadā, joprojām strādādama par dispečeri.

Jo vairāk es iedziļinos šajā lietā, jo ciešāk pārliecinos, ka Pāvela Kaptjuga taisnīgums un tiesums, kategoriskums, reizēm pat skarbums vēl vairāk iekarsēja V. Žbankovas jau tā nesaticīgo dabu. Vīrs tolaik darīja visu iespējamo, lai saliedētu kolektīvu, radītu tajā veselīgu mikroklimatu, tādējādi sekmējot plāna uzdevumu izpildi. Žūpām viņš pieteica bezkompromisa cīnu, ne vienu vien nelabojamu plenci atlaizdams no darba. Sākumā viņa enerģisko darbošanos strādnieki uzņēma nelabvēlīgi, daudzreiz — pat naidīgi. V. Žbankova, protams, šo noskaņojumu nekavējās izmantot, vadītāja rīcību publiski nosaucot par patvaļu, bet tos, kuri bija atlaisti no darba — par netaisnas piekasīšanās upuriem. Aizstāvēdama priekšnieka «vajātos» cilvēkus, viņa nepiemirsa arī sevi, kā vīrai šķita, bez vainas vainīgo. Viņas izvērstā it kā aizstāvēšanas kampaņa kļuva visiem zināma. Vieni V. Žbankovu uzskatīja par taisnības meklētāju, turpretim citi... Citi lielākoties apvainota. Viņa enerģiski sāka vākt faktus, kas varētu kaitēt ceha priekšniekam — nesmādēja pat visniecīgākos, izskaidrodama tos sagrozītā veidā, nekautrējās pat klaju melu.

Tad arī pārējie ceha ļaudis atskārta, ka agri vai vēlu viņiem nāksies izvēlēties — vai nu Pāvels Kaptjugs, vai V. Žbankova. Vēl arī tāpēc, ka pienāca ziņas no V. Žbankovas iepriekšējām darba vietām par viņas «varondarbiem». Un arī tāpēc, ka cehs sāka strādāt ar peļņu: regulāri izpildīja plānu, paaugstinājās strādājošo alga, nostiprinājās darba disciplīna. Cilvēki redzēja, ka ceha priekšnieks, spēkus nežēlodams, cenšas visur laviest kārtību, palīdz, kur vien varēdams.

Kā zināms, ja gribi kaut kam «piekasīties», iemesls vienmēr atradīsies. To atrada arī V. Žbankova. 1983. gada 1. februārī, kad nebija vēl ne mēnesis aprītējis, kopš no darba atlaists Azarevičs, viņa aizturēja mašīnu ar keramzītu, kuru, kā vēlāk izrādījās, P. Kaptjugs atļāvis izvest kādam līvānietim.

Šķiet, sīkums. Nu, gribēja izdarīt labu darbu, ne jau savtīgos nolūkos. Taču šis sīkums jau bija pierādījums, kas attiecīgās rokās kļuva par graujošas iedarbības ieroci.

Pēc V. Žbankovas sūdzības pie lietas ķērās sociālistiskā īpašuma izlaupīšanas apkarošanas nodaļas darbinieki. Pēc izmeklēšanas viņi atteicās ierosināt krimināllietu pret P. Kaptjugu — nozieguma sastāva trūkuma dēļ. Viņš atlīdzināja nodarītos zaudējumus, tika saukts pie partijas atbildības, nodeva savas deputāta pilnvaras. Taču V. Žbankovu tas, acīmredzot, neapmierināja. Uz dažādām rajona un republikas instancēm sāka ceļot vēstules un sūdzības par netaisnību un pārāk mīkstu sodu.

Ciematā virmoja kaislības: «Ko darīt? V. Žbankovai taču taisnība!». Pie vienīgā pareizā slēdziena cilvēki tā arī nenonāca.

1984. gadā V. Žbankovu pārcēla darbā par mašīnisti katlu mājā. P. Kaptjugs izpildīja viņas lūgumu, neraugoties uz to, ka katlu mājas priekšnieks Klodāns kategoriski atteicās uzticēt viņai tik atbildīgu darba iecirkni. Šis fakts, kā arī gadījumi, kad viņa saukta pie disciplinārās atbildības (vēl pirms gadījuma ar keramzīta kravu) atspēko V. Žbankovas uzmācīgo ideju, it kā P. Kaptjugs viņu vajā. Tikai 1985. gadā vien V. Žbankova, tagad jau V. Azareviča, saņēmusi trīs rājienus un vienu piezīmi. Un ne tikai par darba, bet arī par tehnoloģiskās disciplīnas pārkāpumiem. Taču V. Azareviča turpināja skandināt par vajāšanu, cenzdamās nomelnot arī savus darbabiedrus. Tikai tagad cilvēki sāka izprast viņas slēptos nolūkus, novērtēt notikumus un faktus. Pārliecību atšķirīgas bija prasības, kādas viņa izvirzīja citiem un pēc kādām vadījās pati, un tas nevarēja palikt apkārtējo neievērots. Atskanēja pa vienam otram biklam aizrādījumam, uz ko viņa reaģēja ar kārtējo sūdzību.

Par īstu kulmināciju šajā notikumu virtenē kļuva darba kolektīva kopsapulce, kurā V. Azarevičai tika dots pienācīgs pretspars. Darba biedri viņai izteica sabiedrisko nosodījumu, kas kopā ar biedrisklem aizrādījumiem un sabiedrisko rājienu ir pietiekami nopietns audzināšanas līdzeklis. Ja ir lietoti arī disciplināras iedarbības līdzekļi, tad tādu disciplīnas pārkāpēju un miera grāvēju var atlaist no darba.

Es ne mirklī nešaubos, ka kolektīvs spēs savas intereses aizstāvēt. Un tomēr — kālab gan, lai nošķirtu graudus no pelavām, vajadzēja tik daudz laika? Kāpēc daudzi līdzcilvēki tika turēti aizdomās un apmeloti? Daļēji uz šo jautājumu jau esam atbildējuši: šīs nelaimes saknes meklējamas pašā kolektīvā, kura prasīguma zemais līmenis, neorganizētība un atšķirtība radīja labvēlīgu augsni apmelojumiem. Ne mazākā mērā te vainojams arī Pāvels Kaptjugs, kuram jau sen vajadzēja saprast, ka vadītāja darbā sīkumu nav un nemēdz būt.

Viltvārži nekavējas savā labā izmantot pie mums vēl joprojām praktizēto darba grāmatiņu noformēšanas visai skaužamo praksi. Jājautā, ar kādām gan tiesībām katrs, kas iepriekšējā kolektīvā saņēmis pelnītu sodu, par ko liecina attiecīgs ieraksts, var vienā mirklī tapt tīrs un nevainīgs? Pietiek tikai pateikt, ka darba grāmatiņa pazaudēta. Nešaubieties, pārbaudīt neviens nesāks. Tāpat kā nepieprasīs sīkākus paskaidrojumus no iepriekšējās darba vietas, nepārbaudīs dokumenta patiesīgumu. Slikti, ka tas netiek darīts.

Pārdomājot visu šo lietu, es arvien atceros kāda jauna strādnieka neizpratnes pilno jautājumu: «Vai tiešām pasaulē nav vairāk taisnības?». Ir, protams, ir! Taču tas nav abstrakts jēdziens, ko var gaidīt kā debesu mannu. Taisnība ir meklējama un atrodama. Nedrīkst nogaidot stāvēt nomaļus, kā to līdz šim darījuši ceha strādnieki.

Tieši vienaldzība, mazaktīva dzīves pozīcija, samierināšanās ar visu, kas notiek apkārt, rada labvēlīgus apstākļus tādu cilvēku darbībai, kuri, slēpjoties aiz taisnības meklētāja maskas, bieži vien cīnās tikai par savām savtīgajām interesēm.

L. GALAKTIONOVA

Kāpēc pusaudzis aiziet no mājām?

BĒRNU AUDZINĀŠANA IR MĒRĶTIECĪGA, SISTEMĀTISKA IEDARBĪBA UZ BĒRNA PSIHI AR NOLŪKU «IEPOTET» VIŅAM VĒLAMĀS ĪPAŠĪBAS UN IEMAŅAS. MŪSU JAUNĀ MAIŅA JĀAUDZINA ATBILSTOŠI KOMUNISMA CĒLAJU MORĀLES KODEKSAM, JĀRŪPējas PAR TĀS FIZISKO ATTĪSTĪBU, MĀCĪBĀM UN GATAVOŠANOS SABIEDRISKI DERĪGAI DARBĪBAI.

Tomēr nereti mēs sastopamies ar ģimenēm, kurās vecāki izvairās no bērnu audzināšanas, ļaunprātīgi izmanto savas tiesības, ir cietsirdīgi pret bērniem, negatīvi viņus iespaido. Ja pusaudzis aiziet no mājām un meklē domubiedrus ārpus tām — tā jau ir trauksme, ka ģimene uzskatāma par nelabvēlīgu. Minēšu dažus piemērus.

Iveta bēga no mājām, jo māte bieži veda pie sevis draugus. Meitenei bija nepatīkami redzēt piedzērušo sejas, izvirtību, un viņa gāja pie draudzenes. Bet pēc kāda laika pati nokļuva uz kļūmīga ceļa. Rezultātā — meitenes liktenis iedragāts. Un vainīga ir māte.

Pusaudzis Sergejs Romanovs mājās paziņoja, ka dodas uz kultūras nama diskotēku. Vecāki neatļāva, tomēr viņš neklausīja. Aizgāja uz vakaru un divas naktis neatgriezās — nakšņoja mājas pagrabā. Pēc raksturojuma redzams, ka zēns ir melīgs, nekaunīgs, ar tieksmi uz likumpārkāpumiem, ar vecākiem viņam kontakta nav. Tie savukārt ar dēla audzināšanu sākuši nodarboties pārāk vēlu. Traucēja alkohola lietošana.

Septiņpadsmitgadīgais Juris Graudiņš atrodas nepilngadīgo lietu inspekcijas uzskaitē par grādīgo dzērienu lietošanu. Viņš bieži ierodas uz atpūtas vakariem ierēibis, kopā ar draugiem ir dzēris pat mājās. (Māte atpūtās vienā istabā, bet dēls ar draugiem dalīja šnabi otrā.) Ir arī mēģinājis aizdzīt automašīnu. Ne tēvs, ne māte jaunietim nav autoritāte, jo viņi agrāk lietoja alkoholu. Pēc laulības šķiršanas māte audzina dēlu viena. Grūts un sarežģīts ir Jura dzīves gājums, un nav zināms, kurp tas novedīs, ja jaunietis pats neattapsies un nenostāsies uz pareizā ceļa.

Mūs uztrauc tas, ka pusaudzis patvaļīgi aiziet no mājām, atgriežas vēlu vai vispār nepārnāk.

Atgādināšu, ka ir rajona izpildkomitejas lēmums par administrativo atbildību, kas iestājas par sabiedriskās kārtības graušanu rajonā. Tajā teikts, ka bērni līdz 14 gadu vecumam bez vecāku pavadības ir tiesīgi atrasties uz ielām, ciematos un sabiedriskās vietās līdz pulksten 21.00, bet pusaudži vecumā līdz 16 gadiem — līdz pulksten 23.00. Tas netiek ievērots.

Rajonā strādā 26 komjauniešu operatīvās kārtības sargu vienības. Tuvākajā laikā tādas tiks izveidotas katrā kolhozā un sovhozā. Domājam, ka drīzumā daudzās vietās kārtību ieviesīsim.

E. AKSJONOVA,
rajona izpildkomitejas iekšlietu daļas nepilngadīgo lietu inspekcijas vecākā inspektore, milicijas majore

Krājgrāmatiņas ar kontroles lapām

Lai uzlabotu krājkasu darbu, ar šī gada 1. februāri sākas krājkasu dokumentu daļēja apmaiņa. Krājgrāmatiņu f Nr. 2-0 vietā būs krājgrāmatiņas f Nr. 2 ar speciālām kontroles lapām. (Šī dokumentu apmaiņa notiks otrās grupas krājkasēs — Jurģīšos, Anspokos, Vanagos, Rauniešos, Jersikā, Zosēnos, Galēnos, Dravniekos, kā arī krājkasu aģentūrās Pieniņos, Jaunaglonā, Dzilnās, Kūdrā, Preiļupē, Gavartienā, Arendolē, Sīļukalnā, Zarjā.)

Kontroles lapa ir divdaļīga: 1) pati kontroles lapa, 2) kontroles lapas orderis, kuru izmantos izmaksu vai iemaksu noformēšanai. Kontroles lapa tiek mainīta pēc katras naudas operācijas, tajā ieraksta noguldījuma atlikuma summu. (Ja šī summa pārsniedz 30 tūkstoš rubļu, noguldītājam atklāj otru noguldījuma rēķinu, izdod otru krājgrāmatiņu ar attiecīgu kontroles lapu.)

Naudas operācijas notiek, kad noguldītājs vienlaicīgi uzrāda krājgrāmatiņu un šīs grāmatiņas kontroles lapu.

Krājgrāmatiņu nomaiņa notiks pakāpeniski, darba kārtībā — kad pilsonis iemaksās naudu krājkasē vai izņems noguldījumu utt.

Naudu iemaksājot vai izņemot, kontroles lapas orderi aizpilda noguldījuma īpašnieks. Citos gadījumos šo orderi aizpilda krājkases kontrolieris.

Ja pilsonis krājgrāmatiņu pazaudējis, viņam jāraksta iesniegums centrālās krājkases vadītājam (iesniegumam jāpievieno kontroles lapa, ja tā saglabājusies).

Un vēl — 1985. gada oktobrī pieņemts lēmums: kad pilsonis ir pazaudējis krājgrāmatiņu, un ir jāveic pārbaudes un jaunu dokumentu noformēšana, tad par šo darbu no noguldījuma īpašnieka iekasē 5 rubļus komisijas naudu.

Nobeigumā gribu uzsvērt, ka mūsu rajona iedzīvotāji krājkasu pakalpojumus ļoti iecienījuši. Noguldījumu apmēri gadu no gada aug, to kopējā summa jau ir vairāki desmiti miljoni rubļu.

Tas arī saprotams, jo krājkases taču palīdz organizēt ģimenes budžetu (piemēram, sakrāt naudu vērtīgākam pirkumam vai ārzemju ceļojumam).

A. BORTULE,
Preiļu centrālās krājkases Nr. 7585 rēvidente

Lietu izskatījām

24. janvārī kolhozā «Nākotne» notika kārtējā biedru tiesas sēde, kurā pēc kolhoza valdes lūguma tika izskatītas vairākas lietas. Viena no tām — slaucējas A. Skangales lieta. Viņa darba laikā lieto alkoholiskos dzērienus, slikti veic savus tiešos pienākumus, sevišķi pēc algas dienām, kad govis paliek neizslauktas. Piena izslaukumi strauji samazinās. Viņa nepiedienīgi uzvedas sabiedriskās vietās.

A. Skangales lieta jau iepriekš tika izskatīta žūpības un alkoholisma apkarošanas komisijas sēdē. Viņa neizdarīja nopietnus secinājumus, tāpēc kolhoza «Nākotne» biedru tiesa izskatīja šo jautājumu vēlreiz un nolēma sodīt A. Skangali ar naudas sodu, paziņojot par to laikrakstā «Ļeņina Karogs».

P. OZOLA,
kolhoza «Nākotne» biedru tiesas priekšsēdētāja

Ļemj biedru tiesa atkārtoti

VIETĒJO RADIORAIDĪJUMU PROGRAMMA

18. februārī plkst. 12.40

Cienīgi sagaidīsim PSKP XXVII kongresu!

Augstu kvalitāti katrā darba vietā! Lauksaimniecības tehnikas remonta gaita lauku saimniecībās.

Skolu dzīve. Militāri patriotiskā audzināšana.

Uzmanīgi ar uguni ziemas periodā!

Redaktora v. L. ZENĶEVIČA

„Dzintars" — tā ir laba gaume!

SMARŽAS, KAS PELNĪJUŠAS APLAUSUS, — «DZINTARA» SMARŽAS!

«BIS»

pievērš sev uzmanību ar tropisko augļu fantāzijas smaržu — ekstravagantām, dinamiskām sievietēm.

«BRAVO» —

eksotisku ziedu aromāts muskusa fonā — siltas, sievišķīgas smaržas klasiskā stila cienītājām.

«VEIKSME» —

vieglas, svaigas, īpaši modernā tagad puķu aromāta (hiacintes, rozes, jasmīns) smaržas jaunām sievietēm.

SPILGTAS, SKATUVISKAS, EFEKTĪGAS!

Flakona cena — 12 rbļ.

Latvijas reklāmas aģentūra

KINO

«EZERZEME»

15. februārī — «Signāls «Virsotne»», «Tadžikfilm», sāk. plkst. 14, 16; plkst. 17.30 un 20 — «Mīlas nedienas», 1. un 2. sērija, Indija; 16. februārī — «Nemarķēta krava», A. Dovženko st., sāk. plkst. 16, 18, 20; 17. un 18. februārī — «Radīti viens otram», 1. un 2. sērija, Indija, sāk. plkst. 17.30 un 20; 19. un 20. februārī — «Slazdi»; Rumānija, sāk. plkst. 17, 19, 21; 21. februārī — «Gadījuma laime», Kanāda, sāk. plkst. 17, 19, 21; 22. februārī filmas sāk. plkst. 14, 16, 18, 20.

«ATPŪTA»

15. februārī — «Veco zeltraktuvju rīts», «Mosfilm», sāk. plkst. 14, 16, 18, 20; 16. februārī filmas sāk. plkst. 16, 18, 20; 17. februārī — «No kriminālmeklēšanas priekšnieka dzīves», M. Gorkija st., sāk. plkst. 17, 19, 21; 18. februārī — «Mīlas nedienas», 1. un 2. sērija, Indija, sāk. plkst. 17.30, 20; 19. februārī— «Signāls «Virsotne»», «Tadžikfilm», sāk. plkst. 17, 19, 21; 20. februārī — «Nemarķētā krava», A. Dovženko st., sāk. plkst. 17, 19, 21; 21. februārī — «Radīti viens otram», 1. un 2. sērija, Indija, sāk. plkst. 17.30, 20; 22. februārī filmas sāk. plkst. 14, 16.30, 19.

TV Viļņa

16. FEBRUĀRĪ. 9.00 — «Panorāma». 9.35 — Rīta vingrošana bērniem. 9.50 — Nedēļas atbalss. 10.25 — TV skolēniem. Mūsu valoda. 10.55 — TV bērnu zīmējumu konkurss «Mana pasaule». 11.30 — Ģimenes žurnāls 12.10 — Reklāma. 12.25 — Koncertfilmas. 13.20 — Cilvēks. Sabiedrība. Likums. 13.50 — Dokumentālās filmas. 14.25 — Multiplikācijas filma «Divpadsmit mēneši». 15.20 — TV lauksaimniecības darbiniekiem. 16.00 — TV konkurss «Dziesma-dziesmiņa». 18.05 — Ziņas. 18.15 — Arhitektūra un laiks. 18.55 — Ziņas. 19.00 — Populārzinātniska filma. 19.25 — Fragmenti no operām un baletiem. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — «Labu nakti, mazuļi!». 21.00 — «Laiks». 21.45 — Lietuvas PSR Tautas skatuves mākslinieka K. Tumkaviča radošā darba vakars. 22.35 — Ziņas.

Vairs tikšanās gaišuma nebūs,
Ir atdots un paņemts viss.
No atmiņu avota drebot
Dzer brīdis, sen aizšalcis.

(Ā. Elksne)

Bēdu brīdī esam kopā ar skolotāju Genovefu Opuli, kad pēdējie atvadu ziedi gulst uz MĀSAS kapa.

Sīļukalna astoņgadīgās skolas kolektīvs

DAUGAVPILS CEĻOJUMU UN EKSKURSIJU BIROJS

piedāvā organizācijām, sovhoziem un kolhoziem šādas ceļazīmes:

AR LIDMAŠĪNU

Baku — no 25. līdz 30. martam, no 29. aprīļa līdz 4. maijam;

Ļvova — no 14. līdz 17. martam, no 25. līdz 28. aprīlim;

Taškenta — Samarkanda — Buhāra — no 22. līdz 27. martam;

Sevans — no 19. līdz 24. martam, no 8. līdz 13. maijam;

Soči — no 26. līdz 30. martam (skolēniem), no 19. līdz 24. aprīlim, no 24. līdz 29. aprīlim;

Frunze — Isikula ezers — no 10. līdz 14. aprīlim;

Murmanska — Mončegorska — no 24. līdz 28. aprīlim;

Stavropole — Pjatigorska — no 25. līdz 29. maijam;

Dušanbe — no 20. līdz 24. maijam;

Gori — Tbilisi — Mcheta — no 1. līdz 5. maijam.

AR AUTOBUSU

Novgoroda — no 13. līdz 16. martam;

Pleskava — Pečori — Puškina Kalni — no 28. līdz 30. martam, no 18. līdz 20. aprīlim;

Kaļiņingrada — no 17. līdz 20. aprīlim, no 26. līdz 29. jūnijam;

Vitebska — Polocka — Novopolocka — no 8. līdz 9. martam, no 26. līdz 27. aprīlim, no 10. līdz 11. maijam.

AR VILCIENU

Orehovozujeva — Vladimira — Suzdaļa — no 4. līdz 10. martam, no 1. līdz 7. maijam;

Kijeva — no 6. līdz 11. martam, no 3. līdz 8. aprīlim;

Jaroslavļa — Kostroma — Ugliča — no 10. līdz 16. martam, no 23. līdz 29. jūnijam;

Vladimira — Suzdaļa — Gusj-hrustaļnija — Bogoļubovo — no 20. līdz 26. aprīlim;

Ļeņingrada — no 4. līdz 10. maijam, no 15. līdz 20. maijam, no 8. līdz 13. maijam, no 25. līdz 31. maijam;

Kaļiņingrada — no 25. līdz 30. jūnijam.

Ceļazīmes var iegādāties Daugavpilī, 5. augusta ielā 25. Tālruņi: 26206 (ar lidmašīnu un autobusu), 26503 (ar vilcier

PĀRDOD māju Madonas rajona Stirnienē. Tuvākas ziņas— Lielajos Leimaņos pie Annas Leimanes.

Preiļu rajona patērētāju biedrības 36. veikala nozaudēto zīmogu uzskatīt par nederīgu.

Tu esi katram tikai viena,
Pie kuras kā pie saules bērni
turas klāt.
Un tāpēc ir tik grūti, zaļām
skujām birstot,
Uz mūžu smagai zemei tevi
atdot, māt.

(M. Bārbale)

Izsakām dziļu līdzjūtību Anitai Auzānei un Andrim Pupiņam, MĀTI uz smiltāju pavadot.

Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas kolektīvs

Pie tevis iešu, tēt, ar ziediem
baltiem,
Kad vasara tos bagātīgi sniegs.
Ar egļu zariem, sniegotiem un
baltiem,
Kad ziema smaržojošas puķes
liegs.

(A. Vējāns)

Izsakām dziļu līdzjūtību Jānim Bernānam, TĒTI uz smiltāju pavadot.

Valsts lauksaimniecības ražošanas tehniskās nodrošināšanas komitejas rajona apvienības materiāli tehniskās apgādes bāzes kolektīvs

22. februārī pulksten 11.00 kinoteātrī «Ezerzeme» notiks Dārzkopības un biškopības biedrības rajona nodaļas

PĀRSKATA SAPULCE.

Darba kārtībā:

Lekcija «Ziedi un cilvēks». Lektors B. Vuškāns.

Pārskata ziņojums.

Lūdzam biedrības biedrus ierasties.

Valde

Izsakām līdzjūtību Vitas Kurmes ģimenei sakarā ar TĒVA nāvi.

Salenieku pansionāta kolektīvs

Kaut varētu šo smilšu sauju
nemest,
Bet to vairs nevar, mīļo tēt!
Ņem manu mīlestību, lai tev
nesalst,
Ņem siltus vārdus tālā ceļā līdz.

(L. Vāczemnieks)

Dalām bēdu smagumu ar Janīnu Golubevu, TĒTI uz smiltāju aizvadot.

Aglonas padomju saimniecības bērnudārza kolektīvs

Laikraksts «Ļeņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRUŅI: redaktoram — 22059, redaktora vietniecei izdevumam krievu valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154, lauksaimniecības un rūpniecības nodaļām — 21769, partijas dzīves un vēstuļu nodaļām — 22203, jaunatnes dzīves, kultūras un sporta nodaļām — 21759, fotokorespondentam — 21985, grāmatvedībai, uzziņām par sludinājumu pieņemšanu — 22305, korektoriem — 21996.

Tir. 13 310 eks. (latv. val. 9626 eks., krievu val. 3 684 eks.).

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpilī, Vaļkas ielā 1.

Indekss 68169.

1. nos. iespiedi. Ofsetiespiedums.

Pas. 174.